

nærme sig hinanden saa meget, at man ogsaa kan blive enig om denne Bestemmelse, og jeg vil haabe det. For jeg og mit Parti, kan jeg sige, ønsker af de Grunde, jeg allerede før antydede, Lovforslaget gennemført i denne Samling. Vi ønsker at undgaa det, der kan ske paa Grund af den Nødtilstand og den Krise, som trækker op, og vi vil være med til at gøre de Indrømmelser, vi kan. Men vi kan ikke gaa med til Lovforslaget, medmindre der skabes en Sikkerhed, som vi efter Omstændighederne finder tilstrækkelig, for de nu bestaaende private Skoler. Det vil for os være en nødvendig Betingelse for at gaa med til Lovforslaget som Helhed. Hvor meget vi end sætter Pris paa de Indrømmelser og den Liberalitet, der, som jeg før nævned, paa andre Omraader er vist, maa vi have dette med.

Vilhelm Rasmussen: Jeg ønsker kun at give en Oplysning angaaende Spørgsmaalet om Fripladserne og Elevernes Kvalifikationer i den offentlige Skole. Paa det Punkt kan nemlig det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) berolige sig. Ude paa Frederiksberg har man i den Henseende et illustrerende Fortilfælde. Der findes der, som vel bekendt, kommunale Mellem-skoler med Realklasser. Eleverne i disse Skoler optages fra den almindelige offentlige Folkeskole, men Bestemmelserne er saa strenge, at der end ikke er Oversiddere i disse offentlige Mellem-skoler og Realklasser. Hvis en Elev enten af Mangel paa Evner, eller fordi han ikke bruger sine Evner tilstrækkeligt, ikke er i Stand til at følge med Undervisningen, bliver han, saa længe han er i den skolepligtige Alder, vist tilbage til den almindelige Folkeskole, og hvis han først, efter at den skolepligtige Alder er ophørt, dokumenterer sin Mangel paa Evne til at følge med, bliver han vist ud af Mellem-skoleklasserne eller af Realklassen. Det vil med andre Ord sige, at hvis man tænker sig, at det offentlige i stor Stil overtager den højere Undervisning, vil der af det offentlige blive stillet meget store Fordringer til Elevens Evner og Flid. Derfor behøver man ikke paa dette Tidspunkt at nære Bekymringer, og det vil være forkert at bibeholde Almisserprincippet i Form af Ansøgninger om Fripladser.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): De af Flertallet i Udvalget stillede 2 Ændringsforslag til §§ 4 og 7 kan jeg tiltræde, om end jeg kunde have ønsket, at man ikke havde stillet Ændringsforslaget til § 4. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalte nu, at naar han har tiltraadt dette Ændringsforslag, er det, fordi Skolepengene vilde blive dobbelt saa høje i København som i det øvrige Land, hvis man fulgte Lovforslagets Ordlyd. Men her overser det ærede Medlem fuldstændig, at det baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og af mig med stort Ettertryk ved Lovforslagets første Behandling er blevet sagt, at det var Meningen, saa snart Lovforslaget var traadt i Kraft, at gennemføre en lignende Ordning for hele det øvrige Land. Lovforslaget indeholder ikke nogen Omordning af det højere Skolevæsen med Hensyn til det rent undervisningsmæssige, men kun med Hensyn til det økonomiske. Og jeg fremhævede meget stærkt ved første Behandling, at selvfølgelig maatte man stille hele Landet under den samme Ækonomi og de samme Betalingsvilkaar. For at vise, at dette er rigtigt, skal jeg meddele, at straks ved Lovforslagets Fremsettelse blev der sendt en Skrivelse til alle de højere Almenskoler for at faa en Erklæring fra dem om, hvad det økonomisk vilde betyde for dem, hvis man satte Skolepengene op til det, som foresloges i Lovforslaget. Oplysninger herom er indkommet til Ministeriet, og der er allerede udarbejdet en Plan til Etablering af ens Skolepengebetalning over hele Landet. Dette vil jeg fremhæve ogsaa overfor Partiet Venstre, som saa stærkt hævder, at dets Lovforslag angaar det hele Land, medens Ministeriets Lovforslag kun omfatter København.

Naturligvis er det rigtigt, at Lovforslaget er fremtvunget af den Nødtilstand, der er i København. Havde den ikke været, vilde Lovforslaget ikke være kommet, thi det har stadig været min Mening, at det samlede Skolevæsen skulde overvejes i en Kommission, hvad Venstre hidtil har vidst at hindre. Lovforslaget er altsaa fremkommet paa Grund af denne Nødtilstand, men jeg var klar over, at den Ordning, som er foreslaaet i Ministe-